

Fronc se je dvignil na peči in poslušal kakor mačka ob mišji luknji. Pangerc pa je dejal: »Vraga ne bo moč kar tako ugnati, zato sem sklenil, da ga preženemo na drug način. Izmisлил sem si, da bi ga najhitreje pregnali, če bi postavili tam, kjer prihaja iz zemlje, lepo znamenje, notri bi pa postavili kako sveto podobo ali pa križ, ker hudoba beži pred križem in svetimi znamenji.«

Rečeno, storjeno! Na tistem kraju, kjer se je zdelo ljudem in Pangercu, da prihaja hudobec iz zemlje, so postavili lepo vaško znamenje. Vanj so pa postavili lepo podobo Matere božje. Odkar stoji to znamenje, ljudje ne pomnijo, da bi se še kdaj prikazal hudobec. Pangercovo znamenje je nastalo iz potrebe, ker drugače si stari Pangerc ni znal pomagati. Hudobec ima svoje umazane prste vedno rad tam, kjer mu ni treba.

Manko Golar

Zlati gorica se ...

Zlati gorica se v jeseni
in v soncu kopljejo se trte,
smehlja se grozdje v mladem jutru,
noči s sinjino so zastrte.

Ves dan klopotci ščebetajo,
nad njimi sonce žarko raja
in z licem žarkim mesečina
po mejah se sprehaja.

In pesem čričkov se preлива
med težko obložene brajde —
in kot neveste zale v dalji
duhte v jesensko jutro ajde.

Manko Golar

Deter veje

Deter veje
čez gorice,
sonce grozdku
greje lice.

Zasmešlja se
grozdek zlati,
smeš razlije
se po trati.

In zasliši
smeš srebrni
čriček v hiši
svoji črni.

Pa zapoje
pevček resni
sestri trfi
svoje pesmi.